

FRIA ADVOKATER

Till
Svea hovrätt

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT
Avdelning 2

INKOM: 2022-07-13
MÅLNR: B 3332-22
AKTBIL: 150

SVEA HOVRÄTT
Rotel 0110

INKOM: 2022-07-13
MÅLNR: Ö 8816-22
AKTBIL: 1

Stockholm den 13 juli 2022

Ang mål nr B 3332-22, Åklagaren ./ Amir Amdouni; nu fråga om häktning

Härmed får jag å Amir Amdounis vägnar överklaga Södertörn tingsrätts dom 2022-07-12 i mål nr B 3332-22 såvitt avser beslutet om att Amir Amdouni ska kvarbli i häkte enligt följande yrkanden och grunder.

Yrkande

Amir Amdouni yrkar att hovrätten, med undanröjande av tingsrättens beslut, ska försätta honom på fri fot med omedelbar verkan.

Grunder

Tingsrättens beslut om att Amir Amdouni ska kvarbli i häkte saknar laga grund och dessutom saknas risk för att Amir Amdouni ska undandra sig lagföring eller straff.

Utveckling av skälen

Som framgår av tingsrättens domskäl grundar sig tingsrättens beslut i häktningsfrågan på presumptionsregeln i 24 kap. 1 § 2 st. rättegångsbalken, så kallad obligatorisk häktning (domen s. 49). I 24 kap. 1 § 2 st. rättegångsbalken föreskrivs att

Är för brottet inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år, skall häktning ske, om det inte är uppenbart, att skäl till häktning saknas.

Tingsrätten hänvisar i sina skäl till att för medhjälp till synnerligen grovt narkotikabrott är inte föreskrivet lindrigare straff än två års fängelse. Av 3 § 2 st. narkotikastrafflagen framgår att det lindrigaste föreskrivna straffet för synnerligen

grovt narkotikabrott är fängelse i sex år.

Av tingsrättens bedömning av ansvarsfrågan framgår emellertid att Amir Amdouni befunnits skyldig till medverkan i mindre mån till den aktuella brottsligheten (domen s. 48 näst sista stycket).

I 23 kap. 5 § brottsbalken föreskrivs bland annat att

Har någon förmåtts att medverka till brott genom tvång, svek eller missbruk av hans ungdom, oförstånd eller beroende ställning eller ock medverkat allenast i mindre mån, må straffet för honom sättas under vad för brottet eljest är stadgat; i ringa fall döms ej till ansvar.

Av bestämmelsen följer att för det fall någon anses ha medverkat i mindre mån till synnerligen grovt narkotikabrott gäller inte straffskalan i 3 § 2 st. narkotikastrafflagen. I praktiken finns inget lägsta straff som kan utdömas i sådana fall.

Eftersom det är en annan straffskala som gäller för den gärning som Amir Amdouni dömts för än den som lagts till grund för häktningsbeslutet, saknas laga grund för att tillämpa presumtionsregeln i 24 kap. 1 § 2 st. rättegångsbalken (jmf. Gunnel Lindberg, Tvångsmedel i rättegångsbalken, 5 uppl., s. 341).

Häktningsbeslutet ska därför undanröjas.

Övrigt

Fullmakt bifogas

Stockholm dag som ovan,

Thomas Olsson